

«Hi ha moltes realitats amagades, i cal que surtin a la llum»

La drag Gal-la rouge, que farà un any va rebre amenaces a Prades, es reivindica i comparteix les seves experiències en un llibre

Una imatge de la Gal-la rouge | Cedida

L'estiu de l'any passat es va donar a conèixer a través de les xarxes el **cas d'un jove de Prades, l'Isaac Sosa**, que **va rebre anònims i amenaces** pel fet de **convertir-se en la drag Gal-la rouge**. "Per sort, tothom em va fer costat, gent del poble i gent de fora", assenyala. Ara s'ha decidit a deixar constància del camí que ha recorregut "per trobar la felicitat" i animar altres "a ser qui de debò vulguin ser" a través d'un **llibre** que té previst presentar aquest **diumenge a les 7 de la tarda al centre cívic** de la vila vermella.

"Em vaig posar a escriure a finals de 2019. Té una part autobiogràfica, però també hi miro d'explicar les necessitats del **col·lectiu LGTBIQ+**", fa constar. L'obra es titula **¡¡La vida tiene tu nombre!!**, i l'ha publicada Letrame grupo editorial.

Combatre la por

Gal-la rouge exposa que un dels objectius del llibre és "combatre la por que en alguns desperta el col·lectiu". En aquest sentit, recorda que la redacció va començar després de la mort de la seva germana, precisament una de les artífexs de l'aparició del personatge. "D'alguna manera, és el seu llegat", subratlla.

Combatre l'homofòbia, i arribar a ajudar els altres "a viure la seva pròpia vida", afegeix, van ser altres de les voluntats que ha volgut reflectir a **¡¡La vida tiene tu nombre!!**. "Un s'ha d'estimar, sense que ens importi el que pensin de nosaltres. Un ha de tirar endavant tal com se senti feliç, i

no hauria de canviar per complaure la gent", proclama.

Portada del llibre Foto: Cedida

A banda de les seves pròpies experiències, al llibre hi ha volgut fer una tasca divulgativa sobre el col·lectiu LGTBIQ+. "S'ha avançat molt, és cert, però queda molt, moltíssim per fer. Ara bé, el que crec és que el primer és estimar-se un mateix, deixar els estereotips de banda i **viure la vida, que només en tenim una**", apunta. "Ens trobem encara que n'hi ha que es pensen que l'homosexualitat és una malaltia!", denuncia.

En aquesta línia, es queixa que la societat "no ensenyi a acceptar" les diferències, i creu que "el context segueix centrat en l'heterosexualitat". "Encara se'ns marquen unes pautes que hem de seguir i punt. I no, no és així. Hi ha moltes realitats amagades, i cal que surtin a la llum. La felicitat se l'ha de buscar cadascú, i no ens hem de deixar imposar res", argumenta.

Normalització i visibilització

Quan mira enrere i reflexiona sobre les seves vivències, recorda que "sempre vaig tenir clara la meva homosexualitat. Fins que no va aparèixer la Gal·la rouge, però, de problemes no en vaig tenir. Em penso que va ser el detonant que va fer que els qui no ho volen entendre s'atreuissin a enviar-me anònims i cartes. Ara ho porto prou bé, perquè els veïns de Prades em fan costat, estan pendents de la Gal·la, de quan actuarà, i de pobles del voltant em truquen", celebra.

En essència, **s'ha convertit en un referent** de la lluita per la normalització del col·lectiu i de visibilització d'aquest al món rural. La irrupció de la Gal·la a la vida social de Prades va alterar més d'un veí. Va ser per la festa major, farà dos anys, i al cap d'uns dies "va ser quan vaig sentir la necessitat de començar a escriure". El personatge, creat per la germana, va sorgir arran d'un seguit d'actuacions que havia fet a Sitges amb altres drags. "Ella venia a veure'ns i em deia que la Gal·la havia de ser com l'Isaac: una persona que lluita, que ajuda, que vol el millor per a tothom".

En aquest sentit, **es reivindica com una consellera** per a tots aquells que "fingeixen una vida que no és la que els agradaria viure". N'hi ha d'altres que la contacten, explica, per saber "com sortir de l'armari". "No hi ha cap manual. L'únic que faig és explicar-los la meva experiència, per si això els ajuda a fer el pas, perquè cada cas és diferent. Fer el que un sent, voler fer realitat els teus desitjos és la clau", diu.

De cartes i amenaces, per cert, ja no n'ha rebut més. "Tot allò va ser molt sorollós, i suposo que qui va escriure-les s'ho pensarà dos cops, abans de tornar-hi", rebla.